

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

יגיד עליו רעו מקנה

- איוֹב לוֹ לֵג
כִּי יֵשְׁבוּ אֲחִים יַחְדָּו
מִתְּאֵד אֶחָד מֵהֶם וּבֵן אֵין
וְלֹא תִהְיֶה אִשֶּׁת הַמֵּת
חֹצְבָה לְאִישׁ וְזֶר וּבְקֹמָה
נֹא עֲלֶיהָ וּלְקַחְהָ לוֹ
אִשָּׁה וּבְקֹמָה:
דְּבָרִים כֵּה ה

(ג) נב' נבי עדים חי

- [illegible]

827 71003 8277

קדושין איתיה בגירושין

לדאיתיה נמי כגורשין
ותיה בקדושין לבר סומן
לא תקנו בקדושין. מאי
כתב הרב אלפס גבי
פיהם ולא מפי כתבם
כל שטר היוצא מתחת
ימלוה או מליקה
או מפי כתבם הוא
מעידנה דמסהדי שהי
נשה כמי שנחקקה עדותן
ביד איכא דקשי ליה
דגרסנו בגיטין פ' מי

אחוזו אם לא יגיד שרט לא היה כתובה בשעת הלואה. יד אם מסרו לה מפי כתב ידים שחתמו על השטר ונשאלו מהשתא הוא דקאבריו

לֹא:

וְאֵלֶּיךָ יִגֹּד עַל כָּל חַטֹּאתָיו
כִּי אֲנִי יָדָעְתִּי שֶׁאַתָּה הוּא
הַאֱלֹהִים הַחַי וְהַקָּי וְשֶׁ
אַתָּה מְבַרְכֵנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל
שָׂעָה וּבְכָל דְּבָר וּבְכָל צָרוֹ
וּבְכָל שָׂעָה וּבְכָל דְּבָר וּבְכָל

ומפני מה לא תקנו
למ"ד משום פירי "אר
למ"ד מ'שום בת אה
ראיכא דמקדש בכ
בשטרא לא תקון רב
בריה דרב יוסף לרב א
דקני ככספא ואיכא כ
התם רובא בשטרא ה
משום דלא אפשר ה
דידה מחקה ליה ל
דבת אחותו היא ומ
עדים (6) אי דוכרי
ומנין דחוו מכבתא
אמר (7) מפיהם ולא
בגירושין נמי נימא ה
קאתי הכא לחובה דר
אחין שנאין ג' נכריות
בה השני מאמר ומת
מתייבמות שנאמר (8)
עליה (9) שעליה זיקת
זיקת ב' יבמין רבי שמ
שרצה וחולץ לשניה:
דאורייתא חליצה נמי
יגזירה שמא יאמרו ה
אחד מתייבמות ויבייב
גזירה (7) שמא יאמרו ה

ימים החתומים על השטר נעשה
 שיען שמה לא יעידו שכן ראו
 עצמו כאלו הם זוכרים והם
 לא דלמתיק בפ"ב דכתובות וזה
 שיען עליה חלילה להם כמה שנים
 מעצמן ולא הם נמי לא איברי
 על מעשה עצמו ועוד דהתם
 יורים בעלמה ולא שיען לתימר
 י"ד דשמת מרת שטוריק עשויו
 י"ד ולא קרינן ביה מפיסה ולא
 והא דתניא ביה שאלחו (גיטין
 י"ב) יכול לזכר ופריך ואמאי והרי
 דרחמנא אמר מפיסה ולא מפי
 דרחמנא (מנחות פ"ק) כל שיען
 ודמיא (שם) ומהו ומהו? כרס
 פרט שאלו העדות ומיהו בלשון
 עדים פרט שלא ישלחו כחכם
 מ"י בקונ' דהתם דתיקון
 מה הכי מוקמינן לה אחזקת אשה
 אמר בפ"י שיען וי"ד (שם)
 ודמיא בעצמיה ומשינו לרמאי לא
 יענין לה ואר"י דה"פ להלל
 נגיד שמה מבורשת ולכן יראה
 נ"ן לה כאלו לחזרה דירה יראה
 י"ד שיהא אחיזקתה נ"ן שנים

אשת צ' מתים בשום מקום לא

הכתב למסרו למלוה (אם הלוה) אם לא ב"ד וכיון דהשתא רבשעת כפירה היא לפני בזה הלשון אמר אברהם מרדכי הרב ז"ל איתו השטר בטל אע"פ שמסרו אה"כ ליד הבעל הוא וזו תימה גדולה וכמה שטרות

תנא בקידושין. ספק קרוי כח כחכד דיו וכו' וסי' לקי ויש בגירושין מה שאין בקידושין זהו בקידושין תנא נמי בר שמיא אלא אמר תנא בקידושין וה"ה וה"ה לקידושין א"ל מאי זהו דקתני אלא בקידושין יש בגירושין שאין בקידושין והוה משום דתנא זהו בגירושין והוה בקידושין זמן דליכא בקידושין זמן בקידושין הניחא סה לית לה פירי אלא ויתו ליתקין זמן משום נפא ואיכא דמקדש בן זמן א"ל רב אחא ושי והא עבדא דאיכא שטרא ותקון רבנא זמן אלא רובא ככסמא אב"א כי ליעביד לינחא גבי נחא גבי ידיה זמנין חפה עלה לינחא גבי לית ליסחוד ואי לא אתו מסהדי ירחמנא מפי כתבם אי הכי היתם להצלה רידה קאתי: **מתני'** ח"ו ומת אחד מהן ועשה הרי אלו חולצות ולא ת אחד מהן יבמה יבא יבם אחד ולא שעליה עון אומר מייבם לאיוו **גמ'** ואי זקת ב' יבמין לא תיבעי אלא מדרבנא יבמות הבאות מבית לאחד וניחלוך לאחד יבא אחד מקצתו בנו ומקצתו

כתבם: **גבי גירושין נמי**
מאן נינחיה: להלל דידה
דכי אתו סהדי דזיננה אי
מוקמינן עלה כחוקת אשה אי
לפסחיי עמה ומספיקא לא
זי לא מייחא לה מוקמינן
דירה קאפי. ומן דקידושין
ליה לטערא דאין מחקה
בתנ"י יוקט שני יבמין.
ראשון עליה ומסופס עליה
עלה יוקט שנייה ואילו כנס
היה עליה אלא יוקט שני א"י
יוקט ראשון: **מייבס לאוין** שני
ואם המאמר של שני מאמר אי
ראשון הוה בעל: **והולך** ויהיה
מאמר לא קני והוה לכו' יבמ'
לא דלמא מאמר קני והוה לכו'
יוקט שני יבמין דאורייתא כו'
מאמר לא קני והוה לכו' יבמ'
ורבנן הוא דגזיר שמה יאמר
למחוק הזמן כי סבורה
דמקמינן באין להעיד שה
ית' הו"מ נתנחט ואחד מוס

היחא חללא מדרבנן דאי לאו ג

שאין שטר הזה ראוי למסרו לידו דל
ולא כפי כתבם והיה שם מעתה דכתב
כהבתי דעת ר' יעקב ז"ל בענין מפיחה
דוק

וה"ה בגירושין: וסגל בגירושין.
ושין: ה"ג כל שיש בקידושין יש בגירושין
ושין. וזהו בגירושין לאו דוקא ומשום
זהו בגירושין: כל שיש בקידושין. כגון

ספק קרוב לו וכו' הוי נמי ספק
גנידיושין: ויש גנידיושין שאין ספק
לענין קידושין כגון זמן דממפרש לקמן
בשטר קידושין כגון המדקדק בשטר
לא תקטן וכו' וזהו גנידיושין
דוקא. דמשמעו זה דהוי ספק גנידיושין
אבל ספק קרוב לא הוי ספק לגנידיושין
ואידי דתנא וזה בקידושין דדוקא
זהו דקמיל' ספק קרוב הוא דשיך
בקידושין אבל ספק זמן לא שיך
הניחא למד'. גניטין כפ' יוכל הגט
דף טו: מפני מה תקטן חכמים
גניטין משום פירי לידע מאחמתי
תננה ומעלה פירות שאלו ממכסי
מלוג שלה דקסבר משעה שנתן עיניו
בה לגרשה שוב אין לו לבעל פירות:
אירוסין לום לה פירי. לשיך לא
תקטיןו בשטר קידושין שאין הבעל
אוכל פירות עד שחשכו לחופה ד'
תקון רבנן פירי לבעל משום פדקוה
וספקוה לא קא מחייב בה אלא
מכחיה ואילך דתנאי כחיה פ'
דאם תשכחאי אפרקתאי כחיהות פ'
נערה (דף טז:). משום כחיהותו.

שמה יהא נשי' בת אחותו ומנה
תחתיו ויראה עדים מממשקין ובזקין
ויחוס עליה ויגרשה ויאמר קודם
זנות שאתם מעידים כבר נתגרשה:
ויקין וז' נמי בשטר קידושין שמה
מונה ויאמר קודם קידושין היה: וזא
ענדא. מביט עבד: וטקון רבנן
ומן. בכל שטרי מביט וי' של עבד
(ד') קודם מזהו ומן יאכל פירות
זה היה נכסי עבד: וטקון י'.
(ה') לזמן ותאמר קודם קידושין היה
זאת זה: לינהיב נבי' עדים. מאי מיני
א' דיכרי אימה אמר קידושין אפי' איני
חבוס בשטר מזה לאספדיא לאלא
להכי באמר דמהי דזמנין דלא דיכרי
וחזו מכתבה ואחו ומספדי וסאי לא
עדות הוא דרחמנא אמר ע"פ שנים
עדות וז' לא אספדיא וז' עדים

מלאי חקקו וזמן משום נתיב לחבורו נבי
אסא. וליכא למישש דלמא מחקא ליה
אלא מייחא שטרא דליגרשא מקמי הכי
ומיהו אי לא חקון רבנן וזמן דמי
קטלין לה אכל שטרא חקון רבנן (ה)
הא חמקה וקטלין לה: **הא לחובה**
ואי חקון לה רבנן וזמן וחימה כנשה
וויקיימא חמקה פנייה כדמעיקרא:
דכל וזמן שלא כנסה וזן עדיון וקא
ויקא מתמרו הכי כשמה וזן וסבור
הוה פקעה ויקא דקמא וכי מייח לא
הא עבד כה מתמר לה הוה עלה אלא
למא: כדקמי טעמא פקעה נבי כדברייהא
זמן וזן חקון דועל ואם אינו מתמר שם
דחלא וויפטרא כביאה דליך דלמא

ות הבאות מצ' בתים וייצומי תרומיהו נמי

ב' יבמות הבאות מבית אחד: גמ' ח' לרבנן פריך: אלא מדורבנן. דמדאורייתא יבמות מב' בתים ותרוייהו מלי לייבומי ב' יבמות הבאות מבית א' מתייבמות: ומהלכו

הוא מקודשת ומחקה ליה לעולם לזמן:
הוא:
הוא דהכא היתה מחייצת אפי' בעלת
מאמר

אמתקא ליה לזמן הלכך ה"ל הויה שעתא כעדות על
וה לא מיפרשא כהאי ענינא אלא במסכת דספרי הת
הא דאמר רבא נהן גט למאמריו הותרה צרתה ואיכא
ל"ה ולא לזיקתו והכי איתא בס' רבן גמליאל:

(א) וְכִי־תֵלֵךְ לֵאמֹר יֵשׁ עִיר
שָׁם וְעַתָּה חֹסֶם שָׁם נָדָר דְּרִיחַ
לֵאמֹר חֲזִיקִים (ב) גִּיעִינִי עַל־
(ג) לְעִיל יֵשׁ יֵחַ (ד) וְלִקְמֹן
מִדָּה (ה) וְנִסְתַּקְּרָה חֲבִיבִי נִט
יֵחַ (ו) וְרִשְׁמִיל (ז) לְעִיל
יֵשׁ (ח) וְדִיחַ הֵיטֵב חֹסֶם
גִּיעִינִי יֵשׁ כִּי־אֵן (ט) וְעֵשֶׂה
חֹסֶם כִּי־בִלְטִי דְרִיחַ מִחֲלָה
וְכִי־

וא' ויקח ב' יצמין לאוריי'

[illegible]

תום' חד מקמאי (המשך)
יהיו נפסלין בכך אלא כל
שטר דאי בעי למכסרית
ביר בעליו מצו מסרי

לה אף על גב דאישתריה
גביהו זמן גדול ושכחו
העדות כיון שמסרוהו ליד
מעלי שטרא מעליא הוא
ואפי' לא מסרוהו עד שעת
העמדה בדין ולא עוד אלא
שאומרין לו תנו לו שטרו

ה' ומשום הכי בעיא מפייה
וכן עקר כפי' שנים אחדות
אמר הותרה אפילו היא לא